

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 21 päivänä lokakuuta 2009

N:o 746—764

SISÄLLYS

N:o		Sivu
746	Laki verotililain 7 ja 51 §:n muuttamisesta	4477
747	Laki arvonlisäverolain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	4479
748	Laki arvonlisäverolain väliaikaisesta muuttamisesta	4481
749	Laki eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 5 ja 6 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	4483
750	Laki verontilityslain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	4484
751	Laki ennakkoperintälain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	4485
752	Laki ennakkoperintälain väliaikaisesta muuttamisesta	4487
753	Laki työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 10 ja 13 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	4489
754	Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	4490
755	Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain 7 §:n muuttamisesta	4491
756	Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 11 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	4492
757	Laki arpajaisverolain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	4493
758	Laki arpajaisverolain väliaikaisesta muuttamisesta	4494
759	Laki veronkantolain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	4496
760	Laki veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	4497
761	Laki verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 21 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	4498
762	Valtioneuvoston asetus televisiomaksuista	4499
763	Maa- ja metsätalousministeriön asetus tuettavaa rakentamista koskevien rakentamismääräyksien ja suositusten soveltamisesta	4500
764	Maa- ja metsätalousministeriön asetus tuettavaa rakentamista koskevista hevostalousohjeiden rakennusteknisistä ja toiminnallisista vaatimuksista	4501

N:o 746

Laki

verotililain 7 ja 51 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 7 päivänä elokuuta 2009 annetun verotililain (604/2009) 7 §:n 2 momentti ja 51 §:n 2—4 momentti seuraavasti:

7 §

Kausiveroilmoituksen antaminen

Ilmoitusvelvollisen on allekirjoitettava kausiveroilmoitus. Sähköisesti annettu kausi-

veroilmoitus on varmennettava vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista annetussa laissa (617/2009) tarkoitetulla kehittyneellä sähköisellä allekirjoituksella tai muulla hyväksyttävällä tavalla. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset

HE 129/2009
VaVM 12/2009
EV 115/2009

116—2009

siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen ja mitä varmenne- tai tunnistusmenetelmää käyttäen sähköinen kausiveroilmoitus voidaan antaa.

51 §

Voimaantulo

Lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2010 ja sen jälkeen päättyviltä kohdekausilta ilmoitettavaan, maksettavaan ja palautettavaan veroon.

Lakia sovelletaan siten kuin jäljempänä säädetään myös ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä vero- tai kohdekaudelta ilmoitettavaan, maksettavaan ja palautettavaan veroon ja sille määrättyihin viivästysseurauksiin, jos vero maksuunpannaan 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen tai veron

palauttamista koskeva päätös tehdään 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu maksuunpantu vero ja sille määrätty viivästysseuraamus kirjataan verotilille velvoitteeksi maksuunpanossa määrättyinä eräpäivänä. Verolle on suoritettava tämän lain mukaista viivästyskorkoa 1 päivästä tammikuuta 2010, kuitenkin aikaisintaan asianomaisessa verolaissa säädetystä veron maksamisen määräpäivästä. Verotilille velvoitteeksi kirjattuun veroon sovelletaan soveltuvin osin myös muita tämän lain säännöksiä. Verolle ei kuitenkaan määrätä myöhästymismaksua.

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009. Lain 7 §:n 2 momentti tulee kuitenkin voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Lain 51 §:n 2—4 momenttia sovelletaan jo 14 päivästä elokuuta 2009.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 747

L a k i**arvonlisäverolain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvonlisäverolain muuttamisesta 7 päivänä elokuuta 2009 annetun lain (605/2009) voimaantulosäännöksen 2—15 momentti seuraavasti:

— — — — —
 2. Lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen alkavalta verokaudelta ja 1 päivän tammikuuta 2010 jälkeen päättyvältä 13 c §:n 4 momentissa tarkoitettulta verokaudelta ilmoitettavaan, maksettavaan ja takaisin maksettavaan veroon.

3. Ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä verokaudelta ilmoitettavaan, maksettavaan ja takaisin maksettavaan veroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

4. Tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 148 §:n 1 ja 2 momenttia ei sovelleta verovelvollisen 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen veron suorittamiseksi maksamaan määrään eikä 148 §:n 3 momenttia veroon, jota koskeva veronmääräämispäätös tehdään 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen.

5. Verovelvollisella on oikeus vähentää viimeiseltä ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä verokaudelta vähentämättä jäänyt tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 149 §:ssä tarkoitettu määrä 1 päivänä tammikuuta 2010 alkavalta verokaudelta. Jos verovelvollinen on saanut vähentämättä jää-

neen määrän takaisin 149 §:n tai voimaantulosäännöksen 6 momentin perusteella, sitä ei saa vähentää 1 päivänä tammikuuta 2010 alkavalta verokaudelta.

6. Verovelvollisella, jonka tilikausi 1 päivänä tammikuuta 2010 muuttuu 208 a §:n perusteella kalenterivuodeksi, on oikeus saada palautuksena viimeiseltä ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä verokaudelta vähentämättä jäänyt lain voimaan tullessa voimassa olleessa 149 §:ssä tarkoitettu määrä. Palautus maksetaan hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella ja siihen sovelletaan soveltuvin osin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

7. Lain 149 b—149 d §:ää sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen päättyvään tilikauteen.

8. Verovelvollisella, jonka tilikausi 1 päivänä tammikuuta 2010 muuttuu 208 a §:n perusteella kalenterivuodeksi, on oikeus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huojennus 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen päättyvältä kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta kyseiseen tilikauteen kuuluvilta 1 päivää tammikuuta 2010 edeltäneiltä kalenterikuukausilta tilitettävästä verosta. Huojennuk-

seen sovelletaan soveltuvin osin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Huojennusta koskevia säännöksiä sovellettaessa tilikautena pidetään 1 päivää tammikuuta 2010 edeltäviä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

9. Verovelvollisella, jonka tilikausi 1 päivänä tammikuuta 2010 muuttuu 208 a §:ssä tarkoitettusta kalenterivuodesta kirjanpitolain mukaiseksi tilikaudeksi, on oikeus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huojennus 1 päivän tammikuuta 2010 jälkeen päättyvältä kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta kyseiseen tilikauteen kuuluvalta 1 päivän tammikuuta 2010 jälkeisiltä kalenterikuukausilta tilitettävästä verosta. Huojennusta koskevia säännöksiä sovellettaessa tilikautena pidetään 1 päivän tammikuuta 2010 jälkeisiä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

10. Sellaisen verovelvollisen, jonka verokausi on 162 a §:n 2—4 momentissa tarkoitettu verokausi, verokautena pidetään kuitenkin hakemuksen perusteella 1 päivästä tammikuuta 2010 lukien mainituissa lainkohdissa tarkoitettua lyhyempää verokautta edellyttäen, että verovelvollinen on tehnyt hakemuksen kolmen kuukauden kuluessa 1 päivästä tammikuuta 2010.

11. Jos ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä verokaudelta maksettavaa veroa koskeva veroilmoitus saapuu verovirastolle 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen, verovirasto määrää verovelvollisen ilmoittaman veron verovelvollisen maksettavaksi.

12. Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 182 §:n 1 momentin 1 kohtaa ei sovelleta ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päätty-

neeltä verokaudelta tilitettävään veroon, jota ei ole säädettyssä ajassa maksettu tai jota on maksettu ilmeisesti liian vähän, jos vero on määrätty maksettavaksi 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen.

13. Jos ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä verokaudelta maksettavaa veroa koskeva veronmääräämispäätös tehdään 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen, verolle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 183 §:n 3 momentissa tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

14. Jos ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä verokaudelta takaisin maksettavaa veroa koskeva päätös tehdään 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen, tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 187 §:n 2 momentissa tarkoitettua korkoa maksetaan siihen päivään saakka, jona takaisin maksettavaa veroa koskeva päätös tehdään.

15. Verovelvollinen, joka on ilmoittanut ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavan veron liian suurena tai vähennettävän veron liian pieninä, saa korjata virheen vähentämällä liikaa ilmoitetun veron tilikauden aikana 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen alkavalta verokaudelta. Jos verovelvollisen tilikausi 1 päivänä tammikuuta 2010 muuttuu 208 a §:ssä tarkoitetuksi kalenterivuodeksi, korjaus voidaan tehdä 1 päivästä tammikuuta 2010 lukien sovellettavan tilikauden aikana.

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009.

Lakia sovelletaan jo 14 päivästä elokuuta 2009.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 748

L a k i**arvonlisäverolain väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 30 päivänä joulukuuta 1993 annettuun arvonlisäverolakiin (1501/1993) siitä lailla 605/2009 kumotun 148, 183 ja 187 §:n tilalle väliaikaisesti uusi 148, 183 ja 187 § seuraavasti:

148 §

Edellä 147 §:n 1 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, kuitenkin viimeistään vuoden kuluessa tilikauden päättymisestä maksettu vero katsotaan maksetuksi siltä kalenterikuukaudelta, jolta verovelvollinen on ilmoittanut sen maksaneensa tai jolta hänen on muutoin katsottava sen maksaneen.

Edellä 147 §:n 3 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, kuitenkin viimeistään sen kalenterivuoden aikana, jonka kuluessa vero on 178 §:n 2 momentin mukaan määrättävä, maksettu vero katsotaan maksetuksi siltä kalenterivuodelta, jolta verovelvollinen on veroilmoituksessaan ilmoittanut sen maksaneensa tai jolta hänen on katsottava sen maksaneen.

Jos 1 tai 2 momentissa mainittu vero on maksuunpantu tai jos vero maksetaan 1 tai 2 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, maksu käytetään maksuunpannun maksamatta olevan veron, veronkorotuksen ja veronlisäyksen sekä perittävän viivästyskoron, jäämämaksun ja viivekoron suorituksiksi.

183 §

Jos verovelvollinen maksaa verokaudelta tilitettävää veroa ilman maksuunpanoa

147 §:ssä säädetyn määräajan jälkeen, hänen on veron maksamisen yhteydessä oma-aloitteisesti maksettava veronlisäystä.

Jos verokaudelta tilitettävää veroa ei ole maksettu 147 §:ssä säädettyssä määräajassa, määrätään maksamatta jääneelle verolle veronlisäystä. Veronlisäystä määrätään myös määräajan jälkeen maksetulle verolle, jolle verovelvollinen ei ole 1 momentissa tarkoitetulla tavalla maksanut veronlisäystä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu veronlisäys lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetään. Erityisestä syystä viranomaisen voi kuitenkin laskea veronlisäyksen säädettyä myöhemmästä ajankohdasta.

Jos vero on määrätty kokonaan tai osittain arvioimalla kalenterikuukautta pidemmältä ajalta taikka jos muutoin ilman kohtuutonta lisätyötä ei ole selvitettävissä, miltä kalenterikuukaudelta veroa on jäänyt maksamatta, voidaan veronlisäyksen laskemisen alkamisajankohta arvioida ottaen huomioon maksamatta jääneen veron todennäköinen jakautuminen eri kuukausille.

Jos veron määrääminen perustuu valtion puolesta tehtyyn valitukseen sekä jos valtiolle on perittävä verovelvollisen jo maksama,

mutta hänelle takaisin maksettu vero, veronlisäys on määrältään veronkantolain 22 §:ssä tarkoitetun koron suuruinen.

187 §

Verovelvolliselle takaisin maksettava vero on maksettava viivytyksettä.

Takaisin maksettavalle verolle maksetaan veronkantolain 22 §:ssä säädetty korko. Korko lasketaan tilikautta seuraavan toisen

kalenterikuukauden lopusta tai, jos kysymys on verosta, jonka verovelvollinen on maksanut vasta mainitun ajankohdan jälkeen, maksupäivästä.

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2009.

Lakia sovelletaan jo 14 päivästä elokuuta 2009.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 749

L a k i

**eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 5 ja 6 §:n muuttamisesta
annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain 5 ja 6 §:n muuttamisesta 7 päivänä elokuuta 2009 annetun lain (606/2009) voimaantulosäännöksen 2 ja 3 momentti seuraavasti:

— — — — —
Lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja suoritettavaan veroon.

Ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja suoritettavaan veroon sovelletaan tämän lain

voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei muussa laissa toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009.

Lakia sovelletaan jo 14 päivästä elokuuta 2009.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 750

L a k i

verontilityslain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verontilityslain muuttamisesta 7 päivänä elokuuta 2009 annetun lain (607/2009) voimaantulosäännöksen 2 momentti seuraavasti:

— — — — —
Verovuodelta 2009 ja soveltuvin osin sitä aikaisemmilta verovuosilta tehtäviin tilityksiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009.

Lakia sovelletaan jo 14 päivästä elokuuta 2009.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 751

L a k i**ennakkoperintälain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ennakkoperintälain muuttamisesta 7 päivänä elokuuta 2009 annetun lain (608/2009) voimaantulosäännöksen 2—8 momentti seuraavasti:

Lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja maksettavaan suoritukseen ja siitä toimitettavaan ennakonpidätykseen.

Ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä kalenterikuukaudelta ilmoitettavaan ja maksettavaan suoritukseen ja siitä toimitettavaan ennakonpidätykseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä tai muussa laissa toisin säädetä.

Sellaisen suorituksen maksajan, jonka ilmoitusjakso on 32 §:n 4 momentin mukaan neljänneskalenterivuosi, ilmoitusjaksona pidetään kuitenkin hakemuksen perusteella 1 päivästä tammikuuta 2010 lukien kalenterikuukautta edellyttäen, että verovelvollinen on tehnyt hakemuksen kolmen kuukauden kuluessa 1 päivästä tammikuuta 2010 ja että lain 33 b §:ssä säädetyt edellytykset täyttyvät.

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaa ennakonpidätystä koskeva valvontailmoitus

saapuu verovirastolle 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen, verovirasto maksuunpanee suorituksen maksajan ilmoittaman ennakonpidätyksen.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 44 §:n 1 momentin 1 kohtaa ei sovelleta ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaan ennakonpidätykseen, jota ei ole säädetyssä ajassa maksettu tai jota on maksettu ilmeisesti liian vähän, jos ennakonpidätys on maksuunpantu 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen.

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaa ennakonpidätystä koskeva maksuunpanopäätös tehdään 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen, ennakonpidätykselle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 43 §:ssä tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä kalenterikuukaudelta palautettavaa ennakonpidätystä koskeva päätös tehdään 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen, lain voimaan tullessa voimassa olleessa

4486

N:o 751

39 §:n 6 momentissa ja 42 §:n 4 momentissa tarkoitettua korkoa maksetaan siihen päivään saakka, jona palautettavaa ennakonpidätystä koskeva päätös tehdään.

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009.

Lakia sovelletaan jo 14 päivästä elokuuta 2009.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 752

Laki**ennakkoperintälain väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 20 päivänä joulukuuta 1996 annettuun ennakkoperintälakiin (1118/1996) siitä lailla 608/2009 kumotun 39 §:n 6 momentin, 42 §:n 4 momentin ja 43 §:n tilalle väliaikaisesti uusi 39 §:n 6 momentti, 42 §:n 4 momentti ja 43 § seuraavasti:

39 §

Maksuunpanon poistaminen ja siitä luopuminen

Maksuvelvollisuuden tai maksuunpanon poistamisen tai alentamisen vuoksi palautettavalle määrälle maksetaan korkoa veronkantolain 22 §:ssä tarkoitettu määrä maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

42 §

Arviomaksuunpanon oikaiseminen

Arviomaksuunpanon oikaisemisen vuoksi palautettavalle määrälle maksetaan korkoa veronkantolain 22 §:ssä tarkoitettu määrä maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

43 §

Veronlisäys

Ennakonpidätyksen toimittamisen tai pidätyksen maksamisen laiminlyönyt suorituksen maksaja on laiminlyödyn määrän lisäksi määrättävä suorittamaan veronlisäystä siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) 3 §:ssä säädetään. Veronlisäys lasketaan sekä ennakonpidätyksen toimittamisen että sen maksamisen laiminlyönnin yhteydessä 12 §:ssä tarkoitettua asetuksella säädettyä maksupäivää seuraavasta päivästä alkaen.

Veronlisäys on määrättävä maksettavaksi, vaikka pidättämättä tai maksamatta jätetty määrä on jo suoritettu. Veronlisäys voidaan määrätä maksettavaksi silloinkin, kun maksuunpano jätetään 39 §:n 2 momentissa tarkoitusta erityisestä syystä määräämättä. Veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain

3 §:stä poiketen veronlisäys lasketaan tällöin sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden loppuun, jona ennakonpidätys olisi ollut toimitettava.

Verovirasto voi erityisestä syystä laskea veronlisäyksen edellä säädettyä myöhemmästä ajankohdasta.

Jos maksuunpanosta luovutaan laiminlyön-

nin vähäisyyden vuoksi, veronlisäystä ei maksuunpanna.

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2009.

Lakia sovelletaan jo 14 päivästä elokuuta 2009.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 753

L a k i

työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 10 ja 13 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 10 ja 13 §:n muuttamisesta 7 päivänä elokuuta 2009 annetun lain (609/2009) voimaantulosäännöksen 2—4 momentti seuraavasti:

— — — — —
 Lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta maksettavaan sosiaaliturvamaksuun.

Ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä kalenterikuukaudelta maksettavaan sosiaaliturvamaksuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä tai muussa laissa toisin säädetä.

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaa

sosiaaliturvamaksua koskeva maksuunpano tehdään 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen, sosiaaliturvamaksulle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 10 §:n 3 momentissa tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009.

Lakia sovelletaan jo 14 päivästä elokuuta 2009.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 754

L a k i

korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta 7 päivänä elokuuta 2009 annetun lain (610/2009) voimaantulosäännöksen 2—4 momentti seuraavasti:

— — — — —
Lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen korkotulosta perittyyn veroon.

Ennen 1 päivää tammikuuta 2010 korkotulosta perittyyn veroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä tai muussa laissa toisin säädetä.

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 2010 maksetusta korosta perittävää lähdeveroa koskeva

maksuunpano tehdään 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen, verolle lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleessa 16 §:n 2 momentissa tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009.

Lakia sovelletaan jo 14 päivästä elokuuta 2009.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 755

L a k i

korkotulon lähdeverosta annetun lain 7 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/1990) 7 §, sellaisena kuin se on laissa 610/2009, seuraavasti:

7 §

Veron ilmoittaminen ja suorittaminen

Koronmaksajan on ilmoitettava ja suoritettava korkotulosta perimänsä vero viimeistään koronmaksua seuraavana kuukautena verotilailaissa (604/2009) säädettyinä ajankohtana.

Veroa koskevat tiedot on ilmoitettava kausiveroilmoituksella siten kuin verotilailaissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen korkotulosta perittyyn veroon.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 756

L a k i

rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 11 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 11 §:n muuttamisesta 7 päivänä elokuuta 2009 annetun lain (611/2009) voimaantulosäännökseen uusi 2 momentti seuraavasti:

— — — — —
Lain voimaan tullessa voimassa ollut 11 §:n 1 momenttia sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2009.

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009.

Lakia sovelletaan jo 14 päivästä elokuuta 2009.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 757

L a k i**arpajaisverolain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arpajaisverolain muuttamisesta 7 päivänä elokuuta 2009 annetun lain (612/2009) voimaantulosäännöksen 2—6 momentti seuraavasti:

— — — — —
 Lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen alkavalta kalenterikuukaudelta suoritettavaan arpajaisveroon.

Ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaan arpajaisveroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaa arpajaisveroa koskeva ilmoitus saapuu verovirastolle 1 päivän maaliskuuta 2010 jälkeen, verovirasto maksuunpanee verovelvollisen ilmoittaman veron.

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä kalenterikuukaudelta suoritettavaa arpajaisveroa koskeva maksuunpanopäätös

tehdään 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen, verolle lasketaan lain voimaan tullessa voimassa olleessa 10 §:n 1 momentissa tarkoitettua veronlisäystä 31 päivään joulukuuta 2009 saakka.

Jos ennen 1 päivää tammikuuta 2010 päättyneeltä kalenterikuukaudelta palautettavaa arpajaisveroa koskeva päätös tehdään 1 päivänä tammikuuta 2010 tai sen jälkeen, lain voimaan tullessa voimassa olleessa 17 §:ssä tarkoitettua korkoa maksetaan siihen päivään saakka, jona palautettavaa arpajaisveroa koskeva päätös tehdään.

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009.

Lakia sovelletaan jo 14 päivästä elokuuta 2009.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 758

Laki**arpajaisverolain väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 26 päivänä kesäkuuta 1992 annettuun arpajaisverolakiin (552/1992) siitä lailla 612/2009 kumotun 8 §:n 2 momentin sekä 10, 14 ja 17 §:n tilalle väliaikaisesti uusi 8 §:n 2 momentti sekä 10, 14 ja 17 § seuraavasti:

8 §

Veron suorittaminen ja ilmoittamisvelvollisuus

Muun kuin tavara-arpajaisten toimeenpanijan on suoritettava kalenterikuukauden arpajaisvero viimeistään tätä kuukautta toiseksi seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä. Tavara-arpajaisten toimeenpanijan on suoritettava arpajaisvero viimeistään kalenterikuukautta kolmanneksi seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä. Jos edellä tarkoitettu päivä on pyhäpäivä tai lauantai, veron saa maksaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

10 §

Veron maksuunpano

Jos arpajaisveroa ei ole suoritettu määräajassa tai jos vero on suoritettu säädetyn määräajan jälkeen, veroviraston on määrättävä verovelvollisen maksettavaksi suorittamatta

oleva vero sekä sille veronlisäystä sen mukaan kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

Maksuunpano toimitetaan viimeistään viidennen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka kuluessa vero olisi ollut suoritettava.

14 §

Veronkantolain säännösten soveltaminen

Arpajaisveron kannossa, perimisessä ja palauttamisessa noudatetaan veronkantolain (609/2005) säännöksiä, ellei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä.

17 §

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

Jos arpajaisveroa palautetaan maksuunpanon oikaisun tai muutoksenhakumenettelyn johdosta, palautettavalle verolle maksetaan veronkantolain 22 §:ssä säädetty korko veron maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2009.

Lakia sovelletaan jo 14 päivästä elokuuta 2009.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 759

L a k i

veronkantolain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään veronkantolain muuttamisesta 7 päivänä elokuuta 2009 annetun lain (613/2009) voimaantulosäännökseen uusi 2 momentti seuraavasti:

— — — — —
Lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2009.

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009.

Lakia sovelletaan jo 14 päivästä elokuuta 2009.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 760

L a k i

veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta 7 päivänä elokuuta 2009 annetun lain (614/2009) voimaantulosäännöksen uusi 2 momentti seuraavasti:

— — — — —
Lain voimaan tullessa voimassa ollutta 1 §:n 1 momenttia sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2009.

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009.

Lakia sovelletaan jo 14 päivästä elokuuta 2009.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 761

L a k i

verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 21 §:n muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 21 §:n muuttamisesta 7 päivänä elokuuta 2009 annetun lain (615/2009) voimaantulosäännökseen uusi 2 momentti seuraavasti:

— — — — —
Lain voimaan tullessa voimassa ollutta 21 §:ää sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2009.

Tämä laki tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009.

Lakia sovelletaan jo 14 päivästä elokuuta 2009.

Helsingissä 16 päivänä lokakuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

N:o 762

Valtioneuvoston asetus
televisiomaksuista

Annettu Helsingissä 15 lokakuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä, säädetään valtion televisio- ja radiorahastosta 9 päivänä lokakuuta 1998 annetun lain (745/1998) 6 §:n nojalla:

1 §

Televisiomaksun suuruus

Televisiomaksun suuruus on:

yhdeltä kuukaudelta	19,95 euroa
kolmelta kuukaudelta	58,80 euroa
kuudelta kuukaudelta	116,25 euroa
kahdeltatoista kuukaudelta	231,05 euroa.

Viestintävirasto laskuttaa televisiomaksun television käyttäjän ilmoituksen mukaisesti etukäteen joko yhden, kolmen, kuuden tai kahdentoista kuukauden erissä.

Helsingissä 15 päivänä lokakuuta 2009

Viestintäministeri *Suvi Lindén*

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan 7 päivänä elokuuta 2008 annettu valtioneuvoston asetus televisiomaksuista (518/2008).

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Ylijohtaja Liisa Ero

N:o 763

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

tuettavaa rakentamista koskevien rakentamismääräyksien ja suositusten soveltamisesta

Annettu Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään maatalouden rakennetuesta 28 päivänä joulukuuta 2007 annetun lain (1476/2007) 13 §:n 4 momentin sekä 21 päivänä tammikuuta 2000 annetun porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) 7 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä viimeksi mainittu on laissa 275/2004:

1 §

Maatalouden rakennetuesta annetun lain (1476/2007) ja porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) mukaisessa rakentamista koskevassa tukitoiminnassa sovelletaan maa- ja metsätalousministeriön ilmoituksen (6/2002) mukaista tuettavaa rakentamista koskevista rakentamismääräyksistä ja suosituksista 7 päivänä tammikuuta 2002 annettua maa- ja metsätalousministeriön asetusta siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Lisäksi kyseisessä tukitoiminnassa sovelletaan tuettavaa rakentamista koskevista paloteknisistä vaatimuksista 13 päivänä toukokuuta 2004 annettua maa- ja met-

sätalousministeriön asetusta (391/2004) sekä tuettavaa rakentamista koskevista sikaloiden rakennusteknisistä ja toiminnallisista vaatimuksista 2 päivänä marraskuuta 2005 annettua maa- ja metsätalousministeriön asetusta (848/2005) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009.

Tällä asetuksella kumotaan 29 päivänä lokakuuta 2008 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus tuettavaa rakentamista koskevien rakentamismääräyksien ja suositusten soveltamisesta (657/2008).

Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Suunnittelija Kjell Brännäs

N:o 764

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**tuettavaa rakentamista koskevista hevostalouksrakennusten rakennusteknisistä ja toiminnallisista vaatimuksista**

Annettu Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä tammikuuta 2000 annetun porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) 7 §:n 2 momentin, maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista 29 päivänä joulukuuta 2006 annetun lain (1443/2006) 15 §:n 5 momentin ja 21 §:n 6 momentin sekä maatalouden rakennetuista 28 päivänä joulukuuta 2007 annetun lain (1476/2007) 13 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä ensiksi mainitun lain 7 §:n 2 momentti on laissa 275/2004:

1 §

Soveltamisala

Sen lisäksi, mitä rakennusten suunnittelusta, rakentamisesta ja paloturvallisuudesta on muutoin säädetty tai määrätty, noudatetaan tätä asetusta porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000), maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain (1443/2006) sekä maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007) mukaan tuettavissa hevostalouksrakennusten uudisrakennushankkeissa ja uudisrakentamiseen verrattavassa laajentamisessa sekä laajoissa peruskorjaushankkeissa.

2 §

Yleisiä vaatimuksia

Hevostalouksrakennusten suunnittelussa ja rakentamisessa on noudatettava Suomen rakentamismääräyskokoelman määräyksiä ja ohjeita, eläinsuojelulainsäädännön hevosten pidolle asettamia eläinsuojeluvaatimuksia, maatalouden ja maaseutuelinkeinojen tukilainsäädännön ehtoja sekä ympäristöhallin-

non ympäristönsuojeluvaatimuksia seuraavin täydennyksin.

Peruskorjauksissa ja pienehköissä laajennuksissa tästä asetuksesta voidaan sallia vähäisiä poikkeuksia, ellei eläinsuojelu-, työsuojelu- tai muista säädöksistä muuta johdu.

Tässä asetuksessa annetuissa eläintilojen kuten erilaisten karsinoiden, pilttuiden ja pihattojen mitoituksen vähimmäismitoissa ja -pinta-aloissa sallitaan levy- tai ritiläseinämrakennepaksuuden pienentävän mitoitusvaatimusta enintään 50 millimetrillä.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *eläinsuojalla* kotieläinrakennusta kuten hevostallia tai hevospihattoa jossa pidetään ja hoidetaan hevosia;

2) *hevostallilla ja tallilla* eläinsuojaa, jossa hevosia pidetään karsinoissa;

3) *hevospihatolla ja pihatolla* eläinsuojaa, jossa hevosia pidetään ryhmässä ja jossa hevosilla on liikkumavapaus ulkoilu- ja makuualueelle sekä ruokintapaikalle;

4) *hoitokarsinalla* sairaalle tai hoidettavalle hevoselle tarkoitettua tilaa tallissa;

5) *karsinalla* yhdelle hevoselle tarkoitettua tilaa tallissa;

6) *ryhmäkarsinalla* usealle hevoselle tarkoitettua tilaa tallissa jossa pidettävien hevosten tulee voida asettua yhtä aikaa makuulle;

7) *pilttuulla* hevosen kytkemiseen käytettyä pitopaikkaa tai hoitopaikkaa, jolloin kyseessä on ns. *pakkopilttu*;

8) *ruokintapilttuulla* yhdelle hevoselle eroteltua ruokintapaikkaa, johon hevonen pääsee vapaasti syömään tai voidaan kytkeä syömiseen ajaksi;

9) *ulkokentällä ja ravivalmennusalueella* ratsastukseen, hevosten juoksutukseen tai ajamiseen tarkoitettua pohjarakennettua aluetta;

10) *ulkoilutarhalla* hevosten vapaaseen liikkumiseen tarkoitettua aidattua jaloittelu- aluetta, ei kuitenkaan laajempia laidunalueita, joilla on pysyvä kasvupeite;

11) *ulkokarsinalla* tallissa sijaitsevan yksittäiskarsinan kohdalle rakennuksen ulkopuolelle rakennettua aidattua ulkotilaa;

12) *maneesilla* katettua hallia, jossa on seinät, ja jossa voidaan ratsastaa ja ajaa; ja

13) *hevosella* kavioeläintä (hevonen, poni, aasi tai muu vastaava) (MMMp 14/EEO/1998).

4 §

Hevostallia ja -pihattoa koskevat yleiset vaatimukset

Tallin ja hevospihatton tulee sijaita sellaisella alueella, jolla hevosia voidaan liikuttaa ja käyttää ja jolla hevosilla on riittävät mahdollisuudet ulkoiluun ulkoilutarhassa. Hevosille on oltava tarkoituksenmukaiset ja turvalliset kulkureitit pitopaikasta pihalle ja tarhoihin. Hevosten määrään nähden on varattava riittävästi ulkoilutarha- tai tarhalaidunala.

Tallissa tai sen välittömässä läheisyydessä tulee olla erillinen tuuletettava ja tarvittaessa lämmitettävä tila, jossa hevosen varusteet voidaan kuivata ja säilyttää. Tallissa tai sen välittömässä läheisyydessä tulee myös olla suljettava tila sellaisille hevosen lääkkeille, vitamiineille ja erikoisrehuille, jotka vaativat kuivaa säilytystilaa. Yli 20 hevosen eläinsuojassa on oltava yksi hevosen pesutila, johon

hevonen voidaan kytkeä paikalleen pesun aikana. Pesutilan tulee sijaita joko eläinsuojan yhteydessä tai muussa erillisessä tilassa. Pesupaikka tulee viemäroidä siten, että pesu- ja likavedet johdetaan lattiakaivoon, joka samalla toimii helposti tyhjennettävänä sako-kaivona. Pesutilan seinien tulee olla pesunkestäviä. Pesutilassa on oltava riittävän tehokas ilmanvaihto kosteuden poistamiseksi.

Eläinsuojassa käytettävät laitteet eivät saa aiheuttaa hevosta äkillisesti ja jatkuvasti pelästyttäviä ääniä.

Hevospihatton on tarjottava riittävä suoja hevosille kaikissa sääolosuhteissa. Pihatton seinien tulee olla vedottomat. Pihattoon on oltava vähintään 1,5 metriä leveä sisään- ja ulospääsyaukko. Hevosten vapaata liikku- mista varten tarkoitettu sisään- ja ulospääsy- aukko on varustettava tuulikaapilla, jossa on hevosille esteetön läpikulku ja sellainen ovi- aukon ilmavirtaushidastin, joka estää ilman suoran virtauksen pihatton sisälle. Pihatton tulee olla sääolosuhteiden vaihteluista johtuen täysin suljettavissa ovella, esimerkiksi liu- kuovella. Kun pihatton ovi suljetaan, on piha- ton ilmanvaihdon täytettävä tämän asetuksen 8 §:ssä eläinsuojan ilmanvaihdolle asetetut vaatimukset. Pihatton yhteydessä tai sen lä- heisyydessä on oltava erillinen tila hevosen vaatimia päivittäisiä puhdistus- ja muita toi- menpiteitä varten.

Hevostallissa tai -pihatossa syntyvät so- siaalitiilojen jätevedet ja eläinten pesuvesien jätevedet sekä muut niihin verrattavat jäteve- det, poislukien lantalan virtsa ja ulostejäteet kuivikkeineen, tulee käsitellä talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriver- kostojen ulkopuolisilla alueilla annetussa val- tioneuvoston asetuksessa (542/2003) edelly- tetyllä tavalla ja mahdollisen ympäristöluvan ehtojen mukaisesti.

5 §

Hevostallin ja -pihatton rakenteiden mitoitus

Eläinsuojan rakenteet ja laitteet on suunniteltava niin, että ne kestävät hevosten pitämi- sestä aiheuttamat rasitukset ja kuormitukset.

Käytävien lattiapintojen on oltava tasaisia ja pinnaltaan sellaisia, etteivät hevoset liu- kastu, kompastu tai satuta jalkojaan. Lattia-

tai alapohjarakenne tulee tehdä niin, etteivät jätevedet tai muut nesteet valu tai imeydy maahan hallitsemattomasti.

Eläinsuojassa olevan kulkureitin pituus lähimpään uloskäyntioveen saa paloturvallisuuden takia olla enintään 30 metriä. Yli kymmenen hevosen hevostallissa on oltava vähintään kaksi vaihtoehtoista ovea, josta hevoset voidaan viedä ulos. Tällaisen poistumisoven oviaukon on oltava vähintään 1,5 metriä leveä ja vähintään 2,2 metriä korkea. Tallin käytävien leveydestä on mitoitusvaatimukset annettu liitteessä 1, taulukko 3.

Uuden eläinsuojan sisäkorkeuden tulee olla vähintään 2,7 metriä. Peruskorjatussa eläinsuojassa huonekorkeuden tulee pääsääntöisesti olla vähintään 2,5 metriä, kuitenkin niin, että huonekorkeus ei missään hevosten oleskelualueella saa olla alle 2,2 metriä. Ikkunoiden ja valoaukkojen pinta-alan on oltava vähintään 3 % eläinsuojan huonealasta. Hevosten ulottuvilla olevat ikkunat on sijoitettava tai suojattava riittävän vahvasti niin, etteivät hevoset pääse koskettamaan ikkunoita tai pyrkimään niiden kautta ulos.

6 §

Karsinaa ja pilttuuta sekä hevospihattoa koskevat vaatimukset

Tallissa hevosta on pidettävä yksittäiskarsinassa tai ryhmäkarsinassa. Yksittäiskarsinan mitoitusvaatimukset on esitetty liitteessä 1, taulukossa 1 sekä ryhmäkarsinan ja pihatton taulukossa 2.

Karsinan ja hevosen pitopaikan rakennus- tai pinnoitemateriaali ei saa aiheuttaa terveysongelmia hevosille. Mikäli karsinarakenteet eivät ylety kattoon saakka, on rakenteen ja katon välisen etäisyyden oltava pienempi kuin 150 mm tai suurempi kuin 450 mm. Karsinan alareunan ja lattian välisen raon leveys saa olla korkeintaan 30 mm. Karsinan pysty- ja vaakakalterit on mitoittettava sellaiseksi, ettei hevonen voi jäädä niihin päästään tai jalastaan kiinni.

Karsinan, pilttuun tai pihatton lattiapinnan on oltava tasainen ja liukastumisen estävä, esimerkiksi harjattu betonipinta tai puupölkylattia.

Karsinan oviaukon leveyden tulee olla vähintään 1,1 metriä, ja korkeuden vähintään 2,2 metriä.

Uudisrakennuksissa kahden karsinarivin välisen käytävän leveyden on oltava vähintään 2,5 metriä sekä yhden karsinarivin ja seinän välisen käytävän leveyden vähintään 2,0 metriä. Peruskorjatussa eläinsuojassa sekä uusissa ponitalleissa saa käytävän leveys olla vähintään 2,0 metriä, mikäli käytävän pituus on alle 12 metriä. Mikäli hevoset voivat työntää päänsä karsinasta käytävälle tai karsinoiden ovet avautuvat käytävälle, on käytävän leveyden oltava vähintään 2,5 metriä.

7 §

Hevosten ruokintaan liittyvät rakenteet

Ruokinta-astiat ja muut ruokintalaitteet sekä juoma-astiat on muotoiltava ja sijoitettava niin, että hevoset eivät vahingoita itseään ja niiden on helppo syödä ja juoda luonnollisella tavalla. Ruokinta- ja juomaastian yläreunan tulee olla pitopaikassa oleville hevosille sopivalla korkeudella.

Kun pihatoissa ja ryhmäkarsinoissa käytetään ruokinta-aitaa tai -estettä, sen aukkojen on oltava sellaiset että hevoset voivat vaikeuksitta syödä. Kun ruokintaesteenä käytetään pystykalteria, joka toinen väli on suljettava siten, että hevoset eivät pääse työntämään päätään viereiseen aukkoon.

Ruokintapilttuut on sijoitettava erilleen pihatton makuutilasta. Niiden on oltava katetut ja niiden pohjan sekä takaosan on oltava liukastumisen estäviä sekä kova- ja tiivispohjaisia, jotta siihen kerääntynyt lanta ja tallaantunut rehu voidaan helpommin ja turvallisesti poistaa.

8 §

Ilmanvaihto ja huonetilailmasto

Lämpöeristetyssä ja koneellisesti ilmanvaihdetussa eläinsuojassa ilmanlaadun tulee täyttää koneelliselle ilmanvaihdolle asetetut seuraavat laatuvaatimukset:

1) ilmanvaihto hevosta kohden on mitoittettava liitteen 1 taulukossa 4 esitettyjen arvojen mukaisesti;

2) ilmanvaihto on suunniteltava niin, ettei ilman virtausnopeus ylitä 0,25 metriä sekunnissa hevosen pitoalueella;

3) haitalliset kaasut ja epäpuhtaudet eivät saa eläinsuojan huoneilmassa ylittää muutoin kuin satunnaisesti seuraavia raja-arvoja: hiilidioksidi 3 500 ppm, ammoniakki 10 ppm, hiilimonoksidi 5 ppm ja orgaaninen pöly 10 mg/m³; ja

4) lämpöeristetyn eläinsuojan sisälämpötilan on talven aikana oltava vähintään 2 °C.

Pitkien kylmäjaksojen aikana pihaton ilmanvaihdon ja lämpötilan tulee olla hallittavissa. Mikäli ilmanvaihto on sähkökäyttöinen, on varasähköjärjestelmä järjestettävä.

9 §

Sairastilat

Jos hevoset pidetään hevospihatossa, tulee sairaille hevosille varata hoito- tai sairaskarsinatilaa lämpöeristettyyn eläinsuojaan. Hoitokarsina on rakennettava pihattorakennukseen tai osoitettava pihaton läheisyydessä olevasta muusta tilasta. Hoitokarsinan vähimmäispinta-alan on oltava hevosen kokoa vastaava taulukon 1 mukainen.

Eläinsuojoihin, joissa on enemmän kuin 5 hevosta, on varattava hevosten lääkintää ja erikoishoitoa varten yksi hoitopaikka joko hoitokarsinana tai pakkopilttuuna, jossa on hevosen kiinnitysmahdollisuus siten, että hevonen saadaan tutkituksi ja hoidetuksi turvallisesti. Hoitopaikkoja on oltava vähintään yksi kutakin alkavaa viittäkymmentä hevosta kohden.

Hevoskarsina tai hevosille tarkoitettu pesupaikka voidaan myös nimetä hevosen hoito- tai sairaspaikaksi, mikäli tähän karsinaan on asennettu sairaan hevosen hoitoon tarpeelliset hevosen kiinnitys- ja liikkumisestelaitteet.

Hoito- tai sairaspaiikka tulee aina merkitä pohjapiirustukseen.

10 §

Maneesin rakenteet

Maneesin areenan vapaan leveyden tulee olla vähintään 20 metriä ja sen pituuden vähintään 30 metriä. Maneesin sisätilan vapaan

huonekorkeuden on oltava vähintään 4,5 metriä.

Maneesin areenan pohjarakenteen on oltava kuivitettu, ja pohjan rakennekerrokset on suunniteltava asianmukaisesti pohjamaan kantavuusominaisuuksien mukaan. Pintakerroksen on oltava tasainen ja sen tulee olla maneesin käyttötarkoitukseen sopivasta kosteutta sitovasta materiaalista.

Maneesin ratsastusareenan ympärillä oleva laitarakenne on mitoitettava siihen kohdistuvien kuormitusten ja rasiusten mukaan. Laitarakenteessa voidaan hyödyntää rakennuksen ulkoseinärunkoa. Laitaseinämän yläreunan tulee ratsastajan turvallisuuden vuoksi olla hieman ulospäin kallistuva.

Maneesin ikkunoiden ja valoaukkojen pinta-alan on oltava vähintään 3 % maneesin lattiapinta-alasta, tai jos käytössä on himmennettävät valolevyt, vähintään 6 % lattiapinta-alasta.

Hevosten ulottuvilla olevat maneesin ikkunat on suojattava niin, etteivät hevoset pääse koskettamaan niitä. Maneesin ratsastusareenan tasaisen keinovalaistuksen voimakkuuden on oltava vähintään 150 luxia kahden metrin korkeudella lattiapinnasta.

Maneesien uudisrakennuksen runko- ja julkisivumateriaalina tulee käyttää puuta, ellei erityisen painavaa syytä muuhun materiaalikäyttöön ole.

11 §

Maneesin kulkutiet ja katsomo

Hevosliikenteelle tarkoitettu sisääntulo- ja ulospääsyalue odotustiloineen on suunniteltava niin, ettei tätä aluetta käytetä yleisö- tai henkilöliikkumiseen. Sisääntulo- ja ulospääsyalueen ovi on mitoitettava huoltoajoneuvon mittojen mukaan, kuitenkin siten että oven leveys on vähintään 3,5 metriä ja korkeus vähintään 3,6 metriä. Oven ulkopuolisen alueen tulee myös olla kuivatettu sekä hevosille sopivasti kovapintainen ja liukastumisen estävä.

Jos rakennuksessa on tilaa yleisölle, on yleisöä varten järjestettävä turvallinen ja asianmukainen katsomo.

Katsomon koon mukaan on selvitettävä vaadittavien poistumisväylien mitoitus sekä mahdollisen väestönsuojan järjestäminen.

12 §

Ulkokentät, ravivalmennusalueet, ulkoilutarhat ja ulkokarsinat sekä laitumet

Ulkokentät, ravivalmennusalueet, ulkoilutarhat sekä laitumet on sijoitettava ja rakennettava niin, ettei pohjavesille aiheudu pilaantumisvaara.

Ulkokentän pohjarakenne on salaojitettava ja kuivattava, mikäli maapohja vaatii sen. Ulkokentän pintavesi on ohjattava ympäröiviin ojiin. Kantava rakennekerros on mitoitettava maaperän ominaisuuksien sekä käyttötarkoituksen mukaan. Pintakerroksena tulee olla ulkokentän käyttöön sopivaa materiaalia. Ulkokentän aidan tulee olla suunniteltu käyttötarkoituksen mukaan.

Ravivalmennusalueen tai harjoitusrata-alueen tulee olla ojitettu ja siinä on oltava sellainen kantava rakennekerros, joka säilyttää kantavuutensa kaikkina vuodenaikoina.

Ulkoilutarha on muotoiltava ja pohjustettava siten, että vesi poistuu tarhasta sateen jälkeen riittävässä määrin. Ulkoilutarha on mitoitettava hevosten koon ja tarpeen mukaan. Hevosille eläinsuojasta ulkoalueelle järjestetyn kulkuväylän on oltava kovapohjainen ja liukastumisen estävä.

Ulkoilutarhojen aitatolppien välinen etäisyys voi vaihdella, mutta sen pitää olla pääsääntöisesti tasainen. Aitarakenteen tulee olla riittävän vahva ja korkea sekä mitoitettu tarhassa olevien hevosten koon mukaan. Aidan tulee olla hevosille hyvin erottuva. Aitamateriaalina ei saa käyttää piikki- tai rautalankaa.

Jos ulkoilutarhalla on järjestetty pysyvä ruokinta-alue, ruokintapaikkaleveyttä on varattava vähintään 0,6 metriä kutakin täysikasvuista hevosta kohden. Lisäksi ruokintapaikan eteen tai ympärille on varattava vähintään 3 m²:n suuruinen kova- ja tiivispohjainen liukastumisen estävä alue kutakin täysikasvuista hevosta kohti.

Kahden ulkoilutarhan välillä tulee olla vähintään kahden metrin turva-alue.

Ulkona olevan eristämättömän ulkokarsinan pinta-alan on oltava vähintään sama kuin sisällä olevan karsinan vähimmäispinta-alan. Sen yhteydessä olevan ulkoilutilan aitauksen tulee vahvuudeltaan ja korkeudeltaan olla mi-

toitettu karsinassa olevan hevosen koon mukaan. Ulkokarsinan pohjan on oltava kova- ja tiivispohjainen.

Kova- ja tiivispohjaisuudella tarkoitetaan tässä tapauksessa esimerkiksi hiekkaa tiivistyskerroksineen, maabetonia tai asfalttia tiiviydeltään vastaavaa pintaa asianmukaisine pohjakerrosrakenteineen.

13 §

Lannan ja kuivikkeen sekä rehujen varastointi

Hevostallin ja hevospihatton yhteyteen on järjestettävä asianmukainen lannan varastointi. Kuivikelannan varasto, joka voi olla katettu lantala tai avolantala, tulee mitoittaa hevostallin mukaan, MMMa 657/2008 - MMM RMO C4. Lantalan reunojen korkeuden tulee olla vähintään 0,5 metriä. Avolantalalan ajoluiskan tulee olla vähintään 0,5 metrin korkuinen ja katetun lantalan ajoluiskan vähintään 0,2 metriä. Lantalan ulkopuolella tulee olla kuiva ja kovapohjainen ajoluiska ja kuormauslaatta. Sadeveden valuminen lantalaan tulee estää.

Lannan varastotilat on mitoitettava vuoden varastoimisajan perusteella, tai vähintään 10 kuukauden perusteella, jos hevosta laidunnetaan koko 4 kuukauden laidunkauden ajan. Mikäli hevoset ovat laitumella koko laidunkauden myös yöajat, voidaan lannan varastotilat mitoittaa 8 kuukauden varastoimisajan perusteella. Kaiken eläinsuojassa syntyvän kiinteän lannan ja käytettyjen kuivikkeiden tulee mahtua lantavarastoon. Vähimmäisvarastotila hevoselle on 12 m³/vuosi ja ponille 8 m³/vuosi.

Alle 10 hevosen peruskorjattavalla tallilla ja talleilla, jotka eivät voi hyödyntää hevosen lantaa viljelykierrossa, voidaan hyväksyä sellaisen tiiviin sadesuojatun siirtokontin käyttö, joka on mitoitettu vähintään kahden viikon ja enintään kahden kuukauden tyhjennysvälille, mikäli ympäristönsuojeluviranomainen sen sallii. Tällaisen siirtokontin varastointikapasiteetin tulee olla vähintään 1 m³/kk ja siirtokontin koon vähintään 2 m³.

Pihattojen kuivikepohja voidaan ottaa huomioon lannan varastotilana. Lantavaraston mitoituksessa on kuitenkin otettava huo-

mioon kuivikepohjasta lannanlevityskiellon aikana poistettava sekä ulkoilutarhoista kerätävä lanta.

Rehujen ja kuivikkeiden katettu ja vähintään kolmisenäinen varastotila on mitoitettava minimissään tallin hevost määrän yhden kuukauden käyttötarpeen mukaan.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä lokakuuta 2009.

Helsingissä 13 päivänä lokakuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Tällä asetuksella kumotaan maa- ja metsätalousministeriön ilmoituksen (6/2002) mukaista tuettavaa rakentamista koskevista rakentamismääräyksistä ja suosituksista 7 päivänä tammikuuta 2002 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetuksen liite 7, MMM-RMO 1.2.6 Kotieläinrakennukset, hevostallit.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa viireille tulleeseen hakemukseen sovelletaan tämän asetuksen voimaantullessa voimassa olleita säännöksiä.

Suunnittelija Kjell Brännäs

Taulukko 1. Yksittäiskarsinan mitoitusvaatimukset. Hevosen yksittäiskarsinan pinta-alan on oltava vähintään seuraava:

Hevosen säkäkorkeus, [m] Tamman säkäkorkeus varsomiskarsinassa, [m]	Karsinan pohjapinta-ala [m ²]	Lyhyin karsinaseinämän pituus ²⁾ [m]	Varsomiskarsinan pohjapinta-ala ¹⁾ [m ²]	Lyhyin varsomiskarsinaseinämän pituus ²⁾ [m]
< 1,07	4,0	1,60	4,5	1,9
1,08 - 1,30	5,0	1,90	6,5	2,3
1,31 - 1,40	6,0	2,10	7,5	2,5
1,41 - 1,48	7,0	2,20	8,5	2,6
1,49 - 1,60	8,0	2,35	10,0	2,8
1,61 - 1,70	9,0	2,50	11,0	3,0
> 1,71	10,0	3,00	13,0	3,2

¹⁾ Tamma ja varsa voidaan pitää yhdessä tässä karsinatilassa. Karsinan vähimmäiskorkeuden on oltava hevosen säkäkorkeus kerrottuna luvulla 1,5, mutta kuitenkin aina vähintään 2,20 m.

²⁾ mitoissa karsinaseinämien paksuudesta johtuen sallittava toleranssi ± 5 cm

Taulukko 2. Ryhmäkarsinan ja pihatton mitoitusvaatimukset:

	Ruokinta- ja makuualue samassa tilassa [%-osuus yksittäiskarsinalasta]	Pihatto, jossa ruokintapaikka on erikseen, esim. ruokintapilttuut käytössä [%-osuus yksittäiskarsinalasta]
Täyskasvuiset hevoset	100 %	80 %
Nuoret hevoset 12-24 kk	75 %	60 %
Nuoret hevoset < 12 kk	50 %	40 %

Taulukko 3. Tallin käytävän ja ovien leveyssuositus:

	Käytävän leveys (m)	Ovien leveys (m)
Hevostalli ³⁾	2,5-3,5	1,1-1,2
Ponitalli ³⁾	2,0-2,5	0,9-1,1
Käytävällä karsinat vain toisella sivulla ³⁾	2,0-3,0	

³⁾ Mikäli hevoset voivat työntää päänsä karsinasta käytävälle on valittava ohjeen jälkimmäinen arvo.

Taulukko 4. Ilmanvaihdon suunnittelussa käytettävät ilmanvaihtomäärät eripainoisille hevosille:

Paino [kg]	minimi ilmanvaihto [m ³ /h] CO ₂ ≤ 3500 ppm	maksimi ilmanvaihto [m ³ /h]
< 400	40	230...320
400.. 500	45	250...340
> 500	50	270...380

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 746—764, 4 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2009

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1237-3419